

Sygnatura akt III U 303/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r. w Koninie

sprawy **S. A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o dalszą rentę

na skutek odwołania S. A.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 4.03.2014r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje S. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 grudnia 2013r. na okres trzech lat.

Sygn. akt III U 303 / 14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04 marca 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił S. A. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21.02.2014 r., którym ubezpieczony nie został uznany za osobę niezdolną do pracy, a zatem nie spełnił warunku do dalszego prawa do świadczenia.

Z decyzją tą nie zgodził się S. A. wnosząc odwołanie. Odwołujący podniósł, iż od ponad 7 lat pobiera rentę , choruje od dawna, a do choroby podstawowej doszła jeszcze cukrzyca i początki choroby serca , tak więc stan zdrowia nie uległ poprawie. Zdaniem odwołującego zaskarżona decyzja jest chybiona i domagał się jej zmiany oraz przyznania w dalszym ciągu prawa do renty.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

S. A. , ur. (...), posiada wykształcenie podstawowe, pracował jako tokarz, pomoc ustawiacza w piecach, pomocnik przodowy roty, odlewnik form gipsowych, przygotowawcz osłon szamotowych, robotnik za i wyładunkowy, zbrojarz

– betoniarz, tapicer oraz kierowca. W okresie od 27.07.2004 r. do 30.11.2013 r. ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 6.11.2013 r. S. A. złożył w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty. Orzeczeniem z dnia 05.12.2013 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Z tym orzeczeniem nie zgodził się ubezpieczony i wniósł od niego sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 21.02.2014 r. podzieliła opinię lekarza orzecznika i nie znalazła podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy u wnioskodawcy. Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony pobierał okresowo rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30.11.2013 r. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest to czy wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy czy też odzyskał zdolność do zatrudnienia zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W celu wyjaśnienia kwestii spornej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych psychiatry i diabetologa.

Na podstawie wydanej opinii Sąd ustalił, że u odwołującego występują następujące schorzenia :

- cukrzyca typu 2 klinicznie wyrównana bez jawnych powikłań przewlekłych,
- nadciśnienie tętnicze ,
- otyłość ,
- hiperlipidemia,
- organiczne zaburzenia nastroju.

Z powodu występującej cukrzycy brak jest podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy bowiem cukrzyca jest klinicznie wyrównana i przebiega bez jawnych powikłań przewlekłych. Natomiast stan psychiczny, który wcześniej stanowił podstawę przyznawania ubezpieczonemu renty z tytułu niezdolności do pracy nadal taką niezdolność do pracy powoduje.

Już w czasie badania w 2004 r. stwierdzono u wnioskodawcy zaburzenia lękowo – depresyjne z dużą labilnością emocjonalną , istotnym osłabieniem funkcji poznawczych , nadmierną pobudliwością wegetatywną , które współistniało z cechami organicznego uszkodzenia CUN. Wówczas objawy te stanowiły podstawę uznania odwołującego za osobę częściowo niezdolną do pracy. Wskazane objawy nadal się utrzymują , nie uległy zmianie ani poprawie. Podstawą tych zaburzeń jest organiczne uszkodzenie OUN, które jest trwałe i nie podlega terapii, leki tylko łagodzą objawy, a psychoterapia nie znajduje zastosowania. Stan psychiczny ubezpieczonego nie uległ poprawie i nadal powoduje, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 3 lat od daty ustania poprzednich świadczeń.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz opinii biegłych lekarzy sądowych psychiatry i diabetologa.

Zdaniem Sądu opinia biegłych lekarzy sądowych jest jasna, spójna, logiczna i wyczerpująca. Swoje stanowisko biegli w sposób fachowy i zrozumiały uzasadnili, a wnioski opinii są jednoznaczne i stanowcze. Wynika z nich jasno, że z powodu stanu psychicznego ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a stan ten nie uległ żadnej poprawie co potwierdziło przeprowadzone badanie. Brak jest w tej sytuacji podstaw by stwierdzić , że doszło u odwołującego do poprawy stanu zdrowia i odzyskania zdolności do pracy skoro objawy psychopatologiczne utrzymują się nadal i są na tyle istotne, że ograniczają w znacznym stopniu możliwość wykonywania pracy , jaką odwołujący dotychczas wykonywał. Ocena i analiza dokonana przez biegłych w opinii jest dogłębna i oparta na dokumentacji lekarskiej oraz wiedzy i doświadczeniu w zakresie specjalności biegłych.

Pozwany zgłaszał zastrzeżenia pod adresem opinii wskazując, że zaburzenia nastroju nie powodują znacznego upośledzenia sprawności organizmu bowiem odwołujący może wykonywać szereg prac prostych, a do takich prac ma kwalifikacje zawodowe. Odpowiadając na powyższe zastrzeżenia biegła psychiatra wyjaśniła, że samo organiczne uszkodzenie OUN nie daje podstaw do orzekania niezdolności do pracy, ale u odwołującego występuje szereg objawów psychopatologicznych takich jak: osłabienie funkcji poznawczych, napadowy lęk, labilność emocjonalna, objawy depresyjne z myślami rezygnacyjnymi, które są następstwem uszkodzenia mózgu i rokowania co do wyleczenia z nich jest mało prawdopodobne.

Zauważyć też należy, że odwołujący ma wykształcenie podstawowe, a więc poziom jego kwalifikacji wyznacza zdobyte doświadczenie i rodzaj prac, jakie wykonywał. Z przebiegu zatrudnienia wnioskodawcy wynika, że odwołujący pracował jako pracownik fizyczny, wykonując w większości prace fizyczne ciężkie lub średniociężkie. Zachowanie więc zdolności do wykonywania jedynie prostych prac fizycznych wskazuje właśnie na to, że ma w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do wykonywania prac zgodnych z poziomem posiadanych kwalifikacji i tym samym jest częściowo niezdolny do pracy. Jak wyjaśniła biegła psychiatra stan psychiczny ubezpieczonego nie uległ żadnej poprawie i w związku z tym nie można mówić o odzyskaniu zdolności do pracy.

Zgodnie z treścią **art. 12 ust. 1** ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013. 1440.t.j.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji – art. 12 ust. 2 i 3 ustawy.

W świetle przepisu **art. 57 ust. 1** ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W świetle natomiast przepisu **art. 107** powołanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz ich wysokość ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że S. A. był do dnia 30.11.2013 r. uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i spełniał wówczas przesłanki do pobierania powyższego świadczenia, zarówno dotyczące posiadania wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jak i był osobą częściowo niezdolną do pracy. Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło Sądowi ustalić, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu powołanych przepisów bowiem w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W przebiegu występujących u wnioskodawcy schorzeń nie doszło do poprawy stanu zdrowia i odzyskania zdolności do pracy.

Niezdolność do pracy jest okresowa bowiem istnieją pozytywne rokowania co do tego, że stan ten może ulec poprawie po okresie 3 lat od wstrzymania prawa do świadczenia przez organ rentowy, choć jak przyznaje biegła psychiatra, z uwagi na przyczyny występujących objawów rokowanie to jest niepewne.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

SSO E. Majewska